

Na srdci

(in)formační měsíčník vikariátu
7-8/25 Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka

Lucie a Josef
Zmeškalovi
a Elena Marková
1. 6. ve Veselé
z rukou P. Martina
Bráchy poprvé
přijímají Krista.
Foto: Jakub Hunal/
Člověk a víra

Téma: Žehnání

**Doporučený
příspěvek: 40 Kč**

Najít o prázdninách správné místo pro odpočinek

Boží výzva pracovat se vztahuje i na odpočinek. Jak plyne z příběhu o stvoření, střídání práce a odpočinku, zabudované do lidské přirozenosti, chtěl samotný Bůh. A člověk je povinen napodobovat ho jak v práci, tak v odpočinku.

Potřeba odpočinku vychází i z naší fyzické omezenosti. Přeceňování sil a nepochopený smysl služby může vést k újmě na zdraví, kterou Bůh nechce, a která pak i může ovlivnit ochotu mu sloužit. Byla by škoda, kdyby nám ubývaly síly, protože jsme neodpočívali, i když jsme mohli. Náležíme Bohu, a proto neseme odpovědnost za své zdraví a za to, abychom mu byli schopni přinášet slávu.

Odpočinek je potřebný i z duchovního hlediska. Je něčím posvátným, protože člověk se při něm stahuje z někdy příliš náročného cyklu pozemských úkolů, aby si obnovil vědomí toho, že vše je dílem Božím. Odpočinek splňuje potřebu mít se na pozoru, zastavit se, změnit směr a postavit Boha do středu a hledat ho v druhých. Společné aktivity, procházky, zájezdy, modlitba, posezení s přáteli, duchovní obnova - to vše má rysy smysluplného odpočinku.

Ježíš, Marie a Josef nám ukazují, že v rodinném životě se dá najít čas na odpočinek i na zábavu. Proto je dobré plánovat pečlivě dovolenou a prázdniny, abychom byli s dětmi, abychom je lépe poznali, mohli si s nimi povídat a hrát. Neměli bychom sahat po laciném řešení tím, že děti posadíme před televizi nebo je necháme samotné na internetu. Je důležité vybírat jim zajímavé pořady a dívat se na ně s nimi a učit je rozumně zacházet s počítačem. Druhý vatikánský koncil vybízí nás křesťany: máme spolupracovat na tom, aby kolektivní kulturní projevy a podniky naší doby byly proniknuty lidským a křesťanským duchem. Přeji Vám všem požehnané prázdniny a dovolené.

P. Jarosław Józef Ścieraszewski, farář v Černovicích

Na srdci - měsíčník farností vikarátu Pelhřimov. **Příští uzávěrka: 15. srpna.** Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktoři: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz), Tomáš Březina. Tisk: Rain, Jindřichův Hradec (náklad 620 ks). Registrace: MK ČR E 24463.

Príspevek lze buď přímo v dotyčném kostele do kasičky nebo v sakristii, dále také na účet farnosti Pelhřimov 620616359/0800 (forma QR platby - viz kód vpravo).

Děkujeme za podporu! Archiv čísel najdete na **farpel.cz**.

- 3. Svátek sv. Tomáše, apoštola
- 5. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy
- 6. Čtrnáctá neděle v mezidobí
- 11. Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
- 13. Patnáctá neděle v mezidobí
- 15. Sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
- 16. Panny Marie Karmelské
- 20. Šestnáctá neděle v mezidobí
- 22. Svátek sv. Marie Magdalény
- 23. Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
- 25. Svátek sv. Jakuba, apoštola
- 26. Sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
- 27. Sedmnáctá neděle v mezidobí
- 29. Sv. Marty, Marie a Lazara
- 31. Sv. Ignáce z Loyoly, kněze

- 1. Sv. Alfonse z Liguori, biskupa a učitele církve
- 3. Osmnáctá neděle v mezidobí
- 4. Sv. Jana Maria Vianneye, kněze
- 6. Svátek Proměnění Páně
- 8. Sv. Dominika, kněze
- 9. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, patronky Evropy
- 10. Devatenáctá neděle v mezidobí
- 11. Sv. Kláry, panny
- 14. Sv. Maximiliána Maria Kolbeho, kněze a mučedníka
- 15. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- 17. Dvacátá neděle v mezidobí
- 20. Sv. Bernarda, opata a učitele církve
- 21. Sv. Pia X., papeže
- 22. Panny Marie Královny
- 24. Dvacátá první neděle v mezidobí
- 27. Sv. Moniky
- 28. Sv. Augustina, biskupa a učitele církve
- 29. Umučení sv. Jana Křtitele
- 31. Dvacátá druhá neděle v mezidobí

Kalendárium - náš vikarát

Božejov a okolní farnosti

12. 7., 18.00 - Libkova Voda, zámek: „srdcovky“ Jany Vondrů, v doprovodu piana a kytary zazní mj. písně H. Hegerové, Z. Navarové, A. Langerové, nebo Radůzy.

Horní Cerekev a okolní farnosti

4. 7. a 1. 8. první pátek - H. Cerekev, Počátky (17 adorace, 18 mše)
19. 7., poutní zájezd do Kostelního Vydří (mše svatá v 19.00, odjezdy: Nový Rychnov 15.45, Horní Cerekev 16.00, Veselá 16.10, Počátky 16.20, Žirovnice 16.25. Přihlásit se lze na tel: 608 069 206.

26. 7. a 28. 8., 12.00-18.00 Veselá, adorace Nejsvětější svátosti.

27. 7. **Veselá, pouť ke sv. Jakubovi.**

8. – 31. 8., Počátky, Antiochia - misijně-(pre)evangelizační program bude jak pro děti, dospělé, tak pro seniory

17. 8., **Zdešov, od 14.00 pouť k Panně Marii Nanebevzaté**

31. 8., 17.00 - H. Cerekev, loučení s prázdninami na faře: oheň + promítání filmu (cca 21.00).

Chvojnov a okolní farnosti

4. 7. a 1. 8., 18.00 – Chvojnov, 1. pátek (mše, adorace)

18. 7., 17.00 – Chvojnov, adorace před Nejsv. svátostí, v 18 h mše

19. 7., 19.00 – Chvojnov, chvály (**viz plakát**)

26. 7. a 9. 8., 15.00–18.00 – Spolčo na faře pro děti

17. 8., 8.00 – **Chvojnov, poutní mše svatá**

23. 8., 19.00 – Chvojnov, chvály (**viz plakát**)

Kamenice nad Lipou a okolní farnosti

6. 7., 14.00 – **Vlásenice, poutní mše svatá** v kapli sv. Prokopa

26. 7., 15.00 – **Včelnička, poutní mše svatá** v kapli sv. Anny

3. 8., 11.00 – **Častrov, poutní mše svatá**

16. 8., 15.00 – **Mírotín, poutní mše svatá** v kapli Panny Marie

17. 8., 11.00 – **Metánov, poutní mše svatá** v kapli Panny Marie

17. 8., 14.00 – **Benešov, poutní mše svatá** v kapli Panny Marie

Pacov a okolní farnosti

10. 8., 9.-30 - Pacov, biřmování - na svatého Vavřince

Pelhřimov, Křemešník

4.7. a 1.8., 22.00 – Pelhřimov, farní sál, modlitby mužů

5.7., 2.8. a 24.8., 17.30 – Křemešník, modlitba celého růžence (17.30 – růženec radostný; 18.00 mše sv. a po ní zbývající část růžence; svátost smíření)

5.7. a 2.8., 7.30 – Pelhřimov, kostel, Živá růže

18.7.-20.7. a 15.8.-17.8. – Pelhřimov, 40hodinová adorace v sále na faře

18.7. a 15.8., 19.00-20.00 – Pelhřimov, farní sál, smírné modlitby

19.7. a 16.8., 7.30 – Pelhřimov, farní sál, mše sv. společenství
Modlitby matek

19.7. a 16.8., 18.00 – Pelhřimov, kostel, Mariánské večeradlo

24.7., 19.00 – Pelhřimov, modlitba celého růžence

Křemešník – každou sobotu o prázdninách (5. 7. až 30. 8.)
bude možnost zpovědi a následně mše sv. s odpustkovými
modlitbami (11.30 – zpověď, 12.00 – mše svatá, modlitby)

Personália

Dne 1. července oslaví 25. výročí kněžského svěcení **P. Václav Šika**, farář v Kamenici nad Lipou. Děkujeme za jeho duchovní službu a vyprošujeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

JUBILEJNÍ POUTĚ PRO DĚTI

30. srpna 2025 Žďár nad Sázavou
basilika Nanebevzetí Panny Marie
a svatého Mikuláše

Jak se otvírá Svatá brána?

Svatá brána jsou původně dveře ve čtyřech římských bazilikách, které jsou zazděny, a které se otvírají pouze v době Svatého roku (Jubilejního roku). Kdo projde Svatou branou, může získat, po splnění stanovených podmínek, odpustky.

Obřad zahájení Svatého roku se děje právě otevřením Svaté brány. Obřad otvírání Svaté brány symbolicky vyjadřuje myšlenku, že během jubilejního roku jsou věřící na „mimořádné cestě“ ke spáse.

Oficiální zahájení Svatého roku se koná s otevřením Svaté brány římské baziliky svatého Petra. Svaté brány dalších bazilik jsou otevřeny v následujících dnech. V minulosti byly brány částečně vybourány před vlastním zahájením Svatého roku, takže papež kladívkem rozbil pouze slabou vrstvičku malty a dělníci pak odstranili zbytek zdiva.

U příležitosti Svatého roku 2000 nicméně papež Jan Pavel II. zjednodušil rituál, takže zdivo bylo již odstraněno a zůstaly pouze uzavřené dveře, které papež při obřadu otevřel zatlačením. Svaté dveře jsou během Svatého roku otevřené (s výjimkou noci) až do konce Svatého roku, kdy pak mají být znovu zazděny. Papež František u příležitosti mimořádného Svatého roku Božího milosrdenství udělil biskupům místních církví svolení, že mohou otevřít Svaté brány také ve svých diecézích. www.wikipedia.org

Večer chval *ve Chvojnově*

19/7/25

23/8/25

19.00

farní kostel

„Probud' se cíteru a harfo, ať jitřenku vzbudím. Hospodine, chci ti mezi lidmi vzdávat chválu, mezi národy ti budu zpívat žalmy; vždyť tvé milosrdenství nad nebe sahá, až do mraků tvoje věrnost.“

Ž 108, 3–5

 farnost_chvojnov

ČCE Opatov Vás srdečně zve na
tradiční setkání k bohoslužbám

ve Farském kázku v Opatově

dne 6.7.2025 od 14.00

Hostem bude farářka z Velkého
Meziříčí Mgr. Markéta Slámová a
zazpívá hudební skupina Canteva
Opatov s přáteli.

Těšíme se na setkání 😊

Matice Křemešnická o.p.s.
Vás zve na

KŘEMEŠNICKÉ LÉTO 2025

Kostel Nejsvětější Trojice na Křemešníku

začátek v 18h, vstupné dobrovolné

- 4.7. R. D. Mgr. Jan Hamberger - bohoslužba a přednáška „O naději“
- 11.7. R. D. Vojtěch Blažek - bohoslužba a přednáška „Modlitba v digitální době“
- 18.7. P. Šebestián Pavel Smrčina OFM - bohoslužba a přednáška
„Je pro mě minulé břemenem, nebo školou? A co budoucnost?“
- 25.7. Martin Beran - přednáška „Křesťanství a okultismus“
- 1.8. Koncert skupiny ŘEKNI VŠEM
- 8.8. P. Václav Vacek - bohoslužba a přednáška
„Smrtí život nekončí (na co se můžeme těšit)“
- 15.8. P. Leoš Ryška - bohoslužba a přednáška „Vděčnost plodí radost“
- 22.8. R. D. Vojtěch Razima - bohoslužba a cestovatelská přednáška o Nepálu
- 29.8. Václav Hron - Jeruzalém méně známý - komponovaný program 7 videí

20.9. v 18h Kostel Nejsvětější Trojice na Křemešníku

Koncert představitelů české orchestrální a komorní hudby

Vstupenky v prodeji online na stránkách Matice Křemešnické o.p.s.

Podpořeno
Rozvojovým
fondem
Města
Pelhřimov

Chceš se stát katechetou?

Obraz: generován AI

Pastorační středisko v Českých Budějovicích připravuje na rok 2025/2026 **kurz katechety**. Mezi jeho hlavní úkoly patří: vyučování náboženství, příprava na svátosti, formace ve víře, spolupráce s farností, vzdělávání a formace.

Kurz bude rozdělen do 6 částí, 4 budou trvat 3 hodiny (sobota dělená do čtyř 45minutových bloků). První a poslední část kurzu proběhnou v rámci víkendu. Termíny: **10. – 12. 10. 2025, 8. 11., 10. 1. 2026, 14. 3., 16. 5., 12. – 14. 6. 2026**

Na kurz je potřeba se přihlásit online (QR kód) a mít doporučení od kněze ve farnosti. Kurz probíhá v Českých Budějovicích, víkendové části na Hosíně. Přihlášky nutné podat do 30. 6. Bližší info: vesela@bcb.cz

*Chválit budu Hospodina celý
život svůj, žalmy zpívat svému
Bohu, dokud jsem tu
Žalm 146:2*

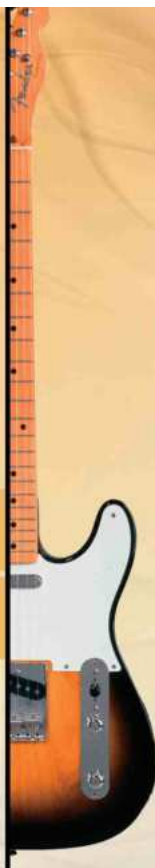
CHVÁLY v ŽELIVĚ

04/07/25

19-21 hodin

*Pořádá Spolek
Hnízdo ve spolupráci
s klášteřem Želiv
a bratry premonstráty*

Pouť do Kostelního Vydří

sobota 19. 7.,

mše svatá v 19.00

trasa autobusu:

Nový Rychnov,
Horní Cerekev, Veselá,
Počátky, Žirovnice, K. Vydří).

Hlaste se ve svých farnostech
nebo na tel. 608 069 206

nejpozději do 1. 7.

Kurzy Alfa

Přijďte hledat odpovědi..

Proč tu vlastně jsem?
Má život vůbec nějaký smysl?
Jde v životě ještě o víc?

Začínáme 10. září 2025.

Končit budeme 26. listopadu.

Každou středu od 18 do 21 hodin.

Fara Pelhřimov.

Součástí kurzů je i sobota s Duchem
svatým, kterou spolu prožijeme 18. října.

- neformální, zábavné a přátelské prostředí
- společná večeře
- krátká přednáška
- setkání ve skupinkách

Přihlášky do 24. srpna
v sakristii kostela
sv. Bartoloměje v
Pelhřimově nebo na tel.:

728 857 527

Zde můžete také zjistit
podrobnější informace.
Kurzy jsou zdarma.

Kurz Alfa opět po roce v Pelhřimově

Kurzy Alfa se vrací. V loňském roce proběhly kurzy Alfa poprvé v Pelhřimově. V letošním jubilejním roce 2025 probíhá v Česku celonárodní výzva. Na oficiálních stránkách Alfy se píše: „**Kurz Alfa, kam se podíváš...**“ To je náš sen pro tento podzim. Rádi bychom, aby se na podzim konalo co nejvíce kurzů Alfa, na které budeme veřejnost zvat také prostřednictvím mediální kampaně.

Cílem iniciativy je otevřít naše farnosti a sbory a pozvat a doprovázet každého, kdo hledá směr ve svém životě. Je to úkol, který nám Ježíš svěřil, ale také radost! I my se chceme připojit s naším kurzem a prožít opět něco neopakovatelného.

Pozvánkou pro možné letošní účastníky mohou být i zpětné vazby účastníků loňských. Podělíme se o některé z nich:

„Nelze něco vypíchnout, беру to jako jeden úžasný celek.“

„Kurz Alfa je zprostředkovatel Boží lásky a poposunul mě hodně dopředu k Bohu.“

„Posun je veliký, mám jiné uvažování, více si toho uvědomuji, co se týče života, vztahů a spojení s Pánem Bohem.“

„Na kurzu se mi líbila příjemná, přátelská atmosféra, klid v duši, nové poznatky.“

„Na kurzu se mi líbila úžasná atmosféra, láskyplnost a otevřenost všech na kurzu, skvělá komunita, kvalitně strávený čas.“

„Každé setkání na Alfě bylo obohacující a silné.“

„Před začátkem kurzu jsem zvala do svého života pouze Panenku Marii. Nyní jsem přijala Pána Ježíše, Boha a Ducha svatého. Došlo u mě k velkému posunu.“

„Kurz předčil mé očekávání.“

Chcete prohloubit svoji víru? Chcete se potkat s novými lidmi, kteří hledají smysl života? Chcete se nově potkat s Bohem? Chcete zažít přijetí, lehkost a zábavu? Přijďte na kurz Alfa. Možná budete muset vstoupit na vodní hladinu, ale můžete si být jistí, že Pán Ježíš Vám bude na blízku a že setkání s ním bude dobrodružné.

Za přípravný tým

Leona Smrčková

Pravda nemá někoho porazit, ale přivést k naději – ještě k letošnímu Pochodu pro život

I letos jsem se zúčastnila Pochodu pro život. V úvodu mše v plné katedrále nás povzbudila víceprezidentka Hnutí pro život Zdeňka Rybová: „ V dnešní době se pravda stává jen jedním z mnoha názorů a stává se z ní pouhá volba. My věříme , že Pravda má jméno a tvář, že je osobní, vtělená, že nemlčí, když je ohrožen ten nejmenší. Právě velikonoční radost je důvodem, proč život bránit a slavit. Je to vzácný Boží dar....“

Hlavní celebrant, pomocný olomoucký biskup Antonín Basler, zdůraznil, že lidský život je posvátný již od početí, proto je třeba za něj prosit, aby mohl dozrát, než vstoupí do plnosti života věčného. Litoměřický biskup Stanislav Příbyl připomněl slova svatého otce Františka: „Potrat je trestný čin, vražda nevinného. Dokud budu moci mluvit, budu to hlásat. Pro lidský život není přípustné žádné „ ale“. V obětním průvodu byly nesený rudé růže, které symbolizovaly 15 tisíc usmrčených dětí. Naopak bílé růže okolo oltáře symbolizovaly děti, které se tento rok narodily. Své prosby jsme svěrovali do srdce našeho Pána a neopomněli prosit i za zemřelého papeže. Dobře naladěni jsme po mši svaté přecházeli na Hradčanské náměstí, kde byl připraven zajímavý program pro velké i malé. Ti malí byli letos více zapojeni. Už s předstihem totiž dostali za úkol vystříhnout a vybarvit různý počet papírových miminek, z nichž se lepením vytvořil řetěz o délce 1142,28 metru. Děti z toho byly nadšené, protože se jim podařilo vytvořit rekord miminek, což jim potvrdil i přítomný zástupce Muzea rekordů a kuriozit z Pelhřimova.

Všechny činnosti, nenásilně motivované „panem Tau“, děti bavily. Když recitovaly své složené verše na téma dnešního dne, působily na mě jako malá světélka naděje. Na Hradčanské náměstí byly pozvány i některé významné osobnosti jako např. psycholog Jaroslav Šturma, který se svou manželkou ke svým pěti dětem přijal do pěstounské péče 6. dítě s těžkým postižením. Velmi zajímavě promlouval o účtě k životu, stejně jako zástupitel Prahy Jan Wolf. Se

svou velmi početnou rodinou (8 dětí) přijeli vyjádřit podporu i manželé Lobkowicz.

Pochod na Václavské náměstí nedorazil (jak uvedla v minulém čísle Radka Příbylová). Velmi pozitivně na mě působilo, že pochod zůstal pokojný i přes vulgaritu narušovatelů. Nikdo se nenechal vytočit hrubým napadáním odpůrců, naopak každý mile dával najevo, že je pro život a rodinu. Překvapila mě i tolerantnost některých, zejména těch starších, kteří neslušné chování napadajících zdůvodňovali jejich nevyzrálostí a tím, že zatím nevědí, co je to dar života, jaká je to vzácnost, za kterou má smysl bojovat. Bylo mi líto, že musely, zejména rodiny s dětmi a hendikepovaní tak dlouho čekat v uzavřeném prostoru a poslouchat štvavé a vulgární výrazy. Určitě je, stejně jako mě, posilovala slova paní viceprezidentky: "Vedeme ten největší zápas o život, o lásku, která si neklade podmínky. A protože je to skutečný zápas, nemůžeme se divit, že budí i odpor. A Ti, kdo mu vzdorují, potřebují naši modlitbu, a také přijetí. Pravda nemá nikoho porazit, ale přivést k naději."

Marie Simandlová, Jetřichovec

Chvojnovští obnovili pěší pouť na Křemešník

Jen nejstarší pamětníci si matně vybavují dobu, kdy z Chvojnova vycházelo procesí s korouhvemi, za zpěvu písně Ježíši Králi, směřující ke Křemešníku – poutnímu místu zasvěcenému Nejsvětější Trojici. V rámci jubilejního roku jsme se rozhodli na krásnou tradici navázat a pěší pouť obnovit.

Stalo se tak v sobotu 14. června odpoledne. Ve chvojnovském kostele se shromáždilo 38 poutníků, zejména děti z farního Spolča.

P. Benedikt přítomným požehnal a za zpěvu písní a modlitby růžence se procesí vydalo na osm kilometrů dlouhou cestu. Nebylo to snadné putování, ale oběť k pouti patří. Vrcholem byla mše svatá od 17 hodin. Doprovodilo ji chválové společenství NOVÝ Eden, které pak vedlo i večerní modlitbu. Díky všem, kdo se připojili. Věřím, že jsme si vyprosilí důležité milosti do svých životů, rodin i farnosti. **Tomáš Březina**

Foto: autor

Otec biskup provedl účastníky pouti Svatou branou

Hlavní nedělní poutní mši na Křemešníku sloužil otec biskup Pavel Posád. Na úvod vyzval přítomné, aby se shromáždili před hlavním vchodem, který byl slavnostně vyzdoben, s logem Jubilejního roku.

Zmínil význam milosti v našem životě - většina z nás trpí jejím nedostatkem, ale jsou lidé, kteří ji měli nadbytek: a to jsou světcí. A my můžeme čerpat z tohoto pokladu církve, tedy z nahromaděné milosti. Následně věřící prošli onou Svatou branou dovnitř kostela.

V promluvě pak otec biskup zdůraznil důležitost lidských vztahů - vždyť i v Nejsvětější Trojici je tak velká láska, že všechny tři osoby tvoří jednotu. "Bůh otec je stvoření, Bůh syn je vykoupení a Duch svatý teď vede církev - a my tedy žijeme v časech Ducha svatého."

Pro praktický život doporučil zdánlivě jednoduché věci - vidět ve všech lidech naše bratry. Uvedl, že boháč z příběhu o Lazaru zřejmě neměl žádné "velké" hříchy, jistě i činil dobro, ale bohužel jeho hlavní "průšvih" byl v tom, že nerozpoznal v Lazarovi svého bratra.

Citoval také slova poutnické písně *Na všech cestách*: "Na všech cestách lidé kráčí, míjí tě i jdou ti vstříc, jeden pohled, úsměv stačí a hned máš o bratra víc." Úsměvy na tvářích vzbudilo líčení jeho zvyku zdravít ve stotisícových Českých Budějovicích každého, koho potká. "Oni si asi klepou na čelo, nebo když vidí, že mám kolárek, tak si říká: On to asi musí dělat. Ale já to dělám rád," doplnil otec biskup.

Součástí mše bylo také biřmování čtyř žen a jednoho muže. **(hm)**

Foto: autor

Kamínek oslavil 10 let činnosti slavnostním koncertem

V kamenickém kulturním domě oslavoval 8. června smíšený pěvecký sbor Kamínek 10. výročí své činnosti. Pro své posluchače si připravil výběr písní a skladeb, které postupně v průběhu let své činnosti nacvičil a uváděl na svých vystoupeních.

Na velkoplošné obrazovce bylo možno sledovat fotografie ze života sboru. Sbor začal svou činnost 15. března 2015, kdy se několik nadšenců rozhodlo, že chtějí a tedy budou zpívat jako sbor i mimo kostel.

Za deset let činnosti odvedl sbor pořádně velký kus práce. Zpíval v kamenickém kostele Všech svatých o Vánocích či Velikonočních, pořádal koncerty Vánoční, Velikonoční či Podzimní. Vystupoval v okolních obcích, ale též se zúčastnil různých festivalů, jako například Jarní festival v Sezimově Ústí, Zpívání v zahradě v Humpolci, Moravskotřebovské arkády, Cantamus urbi, čili Zpíváme městu ve Znojmě.

Smíšený pěvecký sbor Kamínek již 10 let zpívá pro radost. Pevně věříme, že stejně jako hudba a zpěv naplňuje radostí nás, zpěváky, tak přinášíme dobrou náladu vám, divákům.

Za doprovodu akordeonu si všichni zazpívali písničku Ta naše písnička česká od Karla Hašlera.

za Kamínek Josef David

V Dušejově o 5. neděli velikonoční uctili památku sv. Jana Nepomuckého i s požehnáním ostatků

Děti se loučily se školním rokem – ale Spolčo žije dál

Již tradičně, dříve než se děti s rodiči rozprchnou na dovolené, uzavřeli ve Chvojnově školní rok 2024/25 o prvním pátku v měsíci. Hodiny náboženství v uplynulém roce navštěvovalo 20 dětí. Při posledním setkání 6. června sloužil P. Benedikt mši svatou pro rodiny s dětmi. Po ní následovalo společné posezení na faře – opékání špekáčků a spousta her, mezi nimiž dominovala vybíjená, tzv. „vracečka“. Večer jsme uzavřeli modlitbou. Ačkoli výuka náboženství si přes léto dává pauzu, děti se dvakrát během prázdnin znovu sejdou v rámci Spolča. Vyvrcholením léta pak bude dětský tábor na konci srpna.

Tomáš Březina

Foto: Tereza Kostková

První svaté přijímání - mozaika z našich farností

LUKAVEC- 15. 6.

Foto: Mirka Smetanová

CHVOJNOV- 1. 6.

Foto: Tomáš Tunkl

VESELÁ - 1. 6.

Foto: Jakub Hunal

Slavnost Seslání Ducha svatého v Novém Rychnově

Foto: Stanislava Tichá

Pouť k Nejsvětější Trojici v kapli ve Ctiboři

Foto: Jiří Mach

Splnilo se mi přání podívat se za svatou Zdislavou

Před několika lety jsem slyšela o svaté Zdislavě a přála jsem si podívat se do Jablonného. Začátkem letoška ke mně došla informace, že farnost Nový Rychnov uspořádá pouť do tohoto poutního místa. Neváhala jsem tedy a přihlásila se. A mé přání se naplnilo 31. května.

Na autobus s poutníky z Nového Rychnova jsem čekala s ostatními v 7:00 v Pelhřimově na autobusové zastávce na Humpolecké. Autobus jsme zaplnili do posledního místa. Na „palubě“ nás, poutníky, mile přivítal P. Petr Vavřinec Konopík. Pomodlili jsme se za dobrou pouť a šťastný návrat domů.

Cesta rychle ubíhala. Minuli jsme Humpolec, Havlíčkův Brod, Čáslav, Kolín, Nymburk a Mimoň. Z Mimoně už to bylo jen 13 km do Jablonného. V 10:30 jsme se ocitli na náměstí v Jablonném. Konala se zde diecézní poutní mše v bazilice sv. Vavřince a sv. Zdislavy na oslavu 30. výročí svatořečení svaté Zdislavy z Lemberka. Nepršelo, svítilo nám sluníčko a první pohled na baziliku nás oslnil.

Nezdržovali jsme se a vstoupili dovnitř, neboť v 11 hodin začínala mše svatá. Lavice byly již hodně obsazeny, ale sem tam ještě bylo volné místo. Mše začala. Hra na varhany a zpěv sboru umocňoval náš prožitek poutě. Mši celebroval litoměřický biskup Stanislav Přibyl. Koncelebrovali další kněží a mezi nimi i náš otec Petr. Po mši jsme sestoupili do katakomb, kde je světiice pohřbena. Po prohlídce katakomb jsme se naobědvali a ve 14 hodin odjžděli zpět.

Zpátky jsme měli jednu zastávku, a to v Kutné Hoře. Zde již přselo, ale přesto jsme šli na prohlídku chrámu svaté Barbory. Je to dechberoucí monumentální stavba. Stavbu samotnou nám přiblížil místní průvodce a o výzdobě a pověsti o chrámu nám pověděl P. Konopík. Když jsme vyšli ven, déšť ustával. Poté jsme již bez zastávky pokračovali až do Pelhřimova. Ještě jsme se pomodlili jako poděkování za krásnou pouť a poprosili za šťastný návrat domů. Od otce Petra jsme dostali požehnání a my poděkovali za úžasnou pouť.

Zdenka Lapáčková, Častkovice

Ženy ženám - tématem pátého setkání bylo sjednocení

Poslední květnovou sobotu se v Mrákotíně uskutečnilo páté setkání Ženy ženám. Sešlo se nás velké množství ze všech stran. Tématem setkání bylo SJEDNOCENÉ. Program byl opravdu nabitý: chvály, přednáška na téma JEDNOTA se sebou, s druhými, s Bohem.

Následně jsme se sdílely v menších skupinkách, měly jsme také možnost SVÁTOSTI SMÍŘENÍ a PŘÍMLUVNÉ MODLITBY. Večer vrcholil modlitbami za uzdravení a mší svatou.

Mě osobně se asi nejvíc dotkly právě ty modlitby za uzdravení, vyhlašování Božích pravd nad sebou a zříkání se všeho lživého.

Odnáším si velké povzbuzení, že lze žít v JEDNOTĚ a o JEDNOTU usilovat. Také vnímání toho, jakou sílu má ženské společenství.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem ženám, které se zasloužily o to, aby se toto setkání uskutečnilo, a hlavně našemu Pánu, který se každé z nás dotýká osobitým způsobem a proměňuje naše srdce.

Těším se na viděnou na dalším setkání ŽENY ŽENÁM.

Jana, jedna z účastnic

Foto: Hana Moravová a Kateřina Ettlerová

Třetí ročník Národního dne modliteb v Betlémské kapli

Na letniční neděli 8. června proběhl v Praze Národní den modliteb se zaměřením na modlitby za naši zemi. Byl to již 3. ročník, který pořádají křesťané z různých křesťanských denominací.

O Letnicích byli učedníci shromážděni na jednom místě a společně chválili Boha. To byl jakýsi předpoklad, aby Pán Bůh seslal Ducha svatého a církev dostala zmocnění k šíření evangelia. Pokud se i dnes křesťané setkají v jednotě a modlitbách, vytvoří stejný předpoklad.

Celé setkání bylo zasazeno do chval a uctívání, které vedla skupina Gedeon. První téma přinesl jeden z pořadatelů akce David Loula a týkalo se vyznání víry nad Českem. Vycházel při tom z celostátní kampaně Věří celé Česko, které probíhá s cílem připomenout odkaz Cyrila a Metoděje. Proto jsme činili společné dobré vyznání nad naším národem, kde jsme vyhlásili, že není ateistickým, že nevíra není součástí naší národní identity a že máme křesťanské kořeny.

Pak pokračovaly chvály a na ně navázaly prosby za odstranění kořene hořkosti v naší zemi. Pavla přijala obraz o tom, že v naší zemi

rostlo něco dobrého a Božího, ale pak přišla sekyra, která strom usekla a vyrostl kořen hořkosti a zklamání. To se v dějinách opakovalo (násilná husitská revoluce, stavovské povstání a mocenská rekatolizace).

Proto jsme vyznávali hříchy, že jsme sice začali Duchem, ale končili tělesně a zříkali se silového řešení situací. Pak byla sekera na pódiu odevzdána Bohu a zabalená do červené látky jako symbol, že krev Krista přikrývá tyto hříchy. Další modlitby byly zaměřené na vyslání učedníků na žeň, za zmocnění služebníků k hlásání evangelia. Na pódium bylo pozváno několik cizojazyčných pastorů (z Afriky, Ameriky a Japonska), kteří působí v naší zemi. Byl to silný okamžik vděčnosti a radosti z jednoty i s lidmi jiných národů.

Posledním tématem bylo vzkříšení chlapce, který zemřel a Elíša ho vzkřísil. Elíšův služebník nedokázal chlapce vzkřísit holí, která vyjadřuje autoritu Boží, ale muselo dojít k dotyku, kdy se prorok Elíša položil na mrtvolu chlapce a zahříval ho. Chlapec pak vstal. To je způsob, jakým můžeme i my dosáhnout vzkříšení Božích věcí a především lidí, kteří odpadli od Pána. Každý měl napsat jméno člověka, za něhož se chce modlit a sloužit mu, aby došlo k duchovnímu rozehrání a pak vzkříšení. Jen láska může vytvořit teplo, které přinese vzkříšení a nové probuzení do naší země. Bylo velice vzácné vidět a prožívat jednotu křesťanů v naší zemi. V sále i v jednotlivých týmech byli zastoupení katolíci i protestanté, což je to velká milost, kterou naše země dostala, že můžeme v jednotě Ducha stát před Otcem. **David Loula, Jiřice**

SítFest "ladil" s Jubilejním rokem. Děti si otevřely bránu

Páteční odpoledne 6. června 2025 patřilo rodinám s dětmi z našeho pelhřimovského vikariátu. Cílem tohoto setkání bylo nejen poděkování za uplynulý školní rok, ale i to, aby se děti seznámily blíže s tím, že letos prožíváme Jubilejní rok.

Každý účastník-poutník si podepsal malou průkazku (složený papír s logem Jubilejního roku), s níž měl obejít celkem šest stanovišť, rozmístěných v areálu novocerekvické fary a kolem tamního kostela, naplněných hrou, ale i poučením. Přitom získal na čtyřech stanovištích barevný obrázek se čtyřmi nejdůležitějšími chrámy v Římě, u kterých papež na začátku tohoto roku otvíral tzv. Svatou bránu, která se otvírá pouze v Jubilejním roce.

Tak například při chytání ryb děti vylovily písmenka, z nichž sestavily slovo NADĚJE, které najdeme i v logu letošního roku. Věříme a doufáme, že s Boží pomocí vše dobře zvládneme, překonáme překážky, které v životě přicházejí. Znamením naděje je také KOTVA - na ni si děti připevnily srdíčko se svým jménem. Kotvu jsme nakonec umístili vpředu v kostele ke kříži vedle oltáře.

Na dalším stanovišti se děti dověděly více o LOGU Jubilejního roku. A nejen děti si mohly vyzkoušet doplnit KVÍZ o novém papeži.

Každá pouť bývá obtížná a namáhavá, musíme překonávat i různé překážky. To si děti ověřily při překážkové dráze, kde si mohly i trochu zasportovat.

Jinde se zase malí poutníci zapojili do sestavení dvou obrázků s fotografií našeho poutního místa KŘEMEŠNÍK, kam mohou lidé v tomto roce častěji přicházet a získávat a vyprošovat si mnoho milostí. Naši nejmenší si zase vyzkoušeli postavit z dřevěných kostiček vysokou věž.

Další stanoviště zase vyzývalo hravou formou k přemýšlení, co si všechno poutník může vzít s sebou na cestu.

A na tvořivém stanovišti si každý poutník vystříhl a ozdobil bránu se srdcem, do kterého vepsal jména těch, kterým OTVÍRÁ BRÁNU SVÉHO SRDCE (na kterých mu záleží, které má rád). Tuto bránu jsme pak přinesli a postavili při mši svaté před oltář. Svěřili jsme tak své blízké Bohu a zároveň za ně poděkovali.

Velké překvapení na nás všechny čekalo ještě u vchodu do kostela. Celý vchod byl zastavěný papírovými krabicemi, jako bývají zazděné Sváté brány. P. František Žák nám při té příležitosti vysvětlil, jak se taková brána v Římě v Jubilejním roce otvírá, a všechny děti pak

společně s ním symbolicky bránu odstranily. To byl pro všechny velký zážitek :-). A po děkovné bohoslužbě následovalo ještě přátelské posezení a hry u ohýnku na faře.

Chtěla bych touto cestou poděkovat nejen všem účastníkům, ale i všem pomocníkům, bez kterých bychom naše setkání nemohli uskutečnit. Díky vám všem za vaši ochotu, čas a nasazení pro druhé!!!! Věřím, že nám všem bylo spolu dobře. Díky za krásné společenství!

Hana Pechová

V Nové Cerekvi společně prožili letniční neděli

V neděli 8. června jsme se společně s otcem Františkem sešli po mši svaté na faře. Otec František nás všechny vřele přivítal. Po modlitbě a zpěvu nám udělil požehnání. Následoval společný oběd, na kterém jsme si pochutnali. Děti si hrály a soutěžily. Nechybělo ani bohaté občerstvení, které naše ženy s láskou nachystaly, a za to všem moc děkujeme.

Celé odpoledne bylo pro nás časem krásného společenství, rozhovorů, setkání s Bohem, čas klidu a radosti. Našemu otci Františkovi děkujeme za jeho čas a péči, kterou nám věnoval. Na závěr bych chtěla také co nejsrdečněji poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách, průběhu i všem vám, kteří jste toto setkání duchovně podpořili modlitbou. A největší dík patří našemu Pánu, který byl uprostřed nás, za jeho ochranu a požehnání. **Jaroslava Hánová, Nová Cerekev**

Foto: Hana Pechová

V Kamenici si zvolili nově sedmičlennou farní radu

Otec biskup s kněžskou radou diecéze obnovil stanovy pro pastorační a ekonomickou radu farnosti. Nabyly účinnosti 1. 12. 2024, takže farní pastorační rady mají být zvoleny nebo obnoveny do jednoho roku.

V naší farnosti dříve pracovala farní rada, která byla nápomocná mým předchůdcům-kněžím. Proto jsem rád, že byla obnovena a nově zvolena pastorační „farní“ rada. Na konci nedělní mše 18. 5. bylo oficiálně představeno základních 7 členů rady, kteří dali slib v duchu stanov, kdy „pastorační rada má svou činností podporovat účinnou evangelizaci společnosti, duchovní oživení a povznesení farností a tím sloužit k větší slávě Boží a ke spáse duší.“ /z preambule/

K těmto 7 členů z farnosti Kamenice nad Lipou přibydou další zástupci z farností, které spravují. Právě pastorační farní rada se dnes stává důležitým článkem ve farnosti, protože jsou to právě farníci-laici, kteří zůstávají, i když kněz odejde nebo se mění. Může to být velká pomoc pro kněze, pro zpětnou vazbu a pastorační péči. Život farnosti nemůže stát jen na knězi, přijali jsme ve křtu a biřmování účast na pomazání Ježíše Krista, našeho Pána na kněze, proroka a krále a patříme Kristu navěky. Život je veliký dar, ale také úkol všichni putujeme a směřujeme k věčnosti.

P. Václav Šika

Naše pěší a vlaková pouť do Sepekova a do Milevska

Koncem dubna jsem se dozvěděla, že pelhřimovští poutníci připravují na neděli 4. května pouť k premonstrátům v Milevsku a nabízejí možnost k účasti i ostatním, kteří mají rádi pěší putování.

V programu pouti byla cesta vlakem do Božejovic u Sepekova a odtud pěší trasa (necelých 8 km) do Sepekova, kde měla být v kostele Jména Panny Marie sloužena mše svatá. Odpolední program opět začínal pěší poutí (7 km) do Milevska do baziliky Navštívení Panny Marie s bránou milosrdenství a zde bylo plánováno setkání s otcem premonstrátem P. Quirinem Jánem Barníkem.

Pozvání mě potěšilo, těšila jsem se, že se na pouti mohu opět potkat s některými přáteli, se kterými jsem loni prožila několik dní v Medžugorji. V uvedený den jsem už brzy ráno šla pěšky z Vyskytné do Pelhřimova na vlakové nádraží, odkud naše putování mělo začínat. Už několik let totiž chodím každý den brzy ráno na dlouhé procházky do přírody, kde mohu ještě intenzivněji vnímat Boží blízkost, mám možnost se v klidu věnovat modlitbě.

Do Pelhřimova jsem přišla asi půl hodiny před odjezdem vlaku a s očekáváním vyhlížela další účastníky. Potěšilo mě, že jsem mezi přicházejícími viděla hodně dětí - dvě nejmladší ještě v kočárku. Cesta vlakem nám rychle uběhla a po půl desáté jsme všichni vystoupili v Božejovicích, odkud nás čekala cesta do Sepekova.

Už zde ale bylo zřejmé, že poměrně dlouhou cestu nemůžeme v našem složení a v neznámém terénu ujít do začátku mše svaté. Proto

Foto: autorka, Petr a Jana Coufalovi, František Čekal

František Čekal zavolal panu faráři a ten souhlasil, že na nás s farníky počkají. Všichni jsme šli opravdu hodně rychle - děti téměř utíkaly, tatínkové s kočárky dobře zvládali jízdu lesními úseky a my starší jsme se snažili udržet tempo s ostatními. Aby naše rychlé putování mělo hlavně duchovní rozměr, modlili jsme se růženec.

Krátce po jedenácté hodině jsme se blížili k cíli a mile nás překvapilo, když jsme zahlédli u kostela pana faráře s úsměvem na rtech. Přivítali jsme se s ním a vydali se do kostela, odkud se linuly tóny mariánské písně. Ve společenství místních farníků a s vděčností za jejich shovívavost jsme prožili v krásném prostředí poutního kostela mši svatou. Po jejím skončení jsme si prohlédli kostel, setrvali při krátkém rozhovoru s panem farářem, poobědvali z vlastních zásob a pokračovali do cíle naší pouti - do Milevska.

Tato cesta vedla také krásnou přírodou a všichni jsme ji v pomalejším tempu dokázali dobře zvládnout. V cíli jsme se opět setkali s P. Barníkem, který nás seznámil s historií kláštera, současným děním, v klidu si každý mohl areál prohlédnout, odpočinout si nebo si přátelsky popovídat.

Největším darem této pouti však pro každého z účastníků pouti byla možnost získat zde plnomocné odpustky, protože bazilika Navštívení Panny Marie je místem jubilejního Svatého roku 2025. V modlitbách jsme také prosili o mír ve světě i v našich srdcích, o požehnání pro společenství premonstrátů a jejich misii v tomto kraji, za naše rodiny a dary Ducha svatého.

Odpoledne jsme se plni dojmů a krásných duchovních i osobních prožitků vydali na zpáteční cestu vlakem. Nepozorovala jsem, že by někdo z nás byl viditelně unavený, vždyť naše nedělní pouť nám nabídla jedinečnou příležitost zastavit se, spočinout v modlitbě, obcerstvit duši a pobýt v klidu.

Zdeňka Jonášová, Vyskytná

Pacovští navštívili Dobrou Vodu i novou křížovou cestu

Současná farnost Pacov je sloučena se čtyřmi okolními farnostmi. Abychom měli možnost vzájemně se více poznávat, alespoň jednu neděli v roce věnujeme společnému putování na zajímavé poutní místo. V tomto jubilejním roce jsme zvolili Dobrou Vodu u Nových Hradů, kde je krásný barokní kostel Panny Marie Těšitelky se symbolickou Svatou bránou, a tedy s možností získat jubilejní plnomocné odpustky.

Je poslední neděle v květnu, 7 hodin, a 45 poutníků vyjíždí z Pacova nejprve do Nových Hradů, kde působí kněží a řeholní sestry misijního řádu Rodiny Panny Marie. Předě mší svatou se spolu s několika místními farníky modlíme růženec a pak litanie před vystavenou Nejsvětější svátostí. Účastníků bohoslužby je tak díky našim poutníkům skoro dvojnásobek. Je 6. neděle velikonoční, a tak se pokračuje ve

čtení z knihy Janova Zjevení. Byl jsem otcem představeným kláštera Radoslavem požádán, abych při mši promluvil. V homilii jsem tedy trochu poodhalil symboliku Janových vidění o nebeských skutečnostech, ovšem jen jako když se budete dívat klíčovou dírkou. Uvidíte jen malý kousek - a ještě jen v náznaku - celé nebeské skutečnosti. Celá nás čeká, dá-li Pán, až v nebi.

Putovali jsme pak na Dobrou Vodu do krásného barokního kostela

Foto: Eva Hronková
a Edita Sonáková

Panny Marie Těšitelky. Díky rakouským a německým dárcům byl před nedávnem obnoven do své původní krásy. Tam jsme měli májovou pobožnost doprovázenou naším mladým varhaníkem Jiřím, který se představil v nedávném vydání tohoto časopisu. Zakončili jsme modlitbami k získání odpustků. Pak nám sestry připravily jednoduchý oběd, za což jim patří upřímný dík.

Poté jsme se vydali k poslednímu cíli našeho putování – ke kostelíku Nejsvětější Trojice nad městečkem Trhové Sviny. Velmi příjemná a vtipná místní farnice, coby průvodkyně poutního kostelíka, nám vyprávěla o vzniku a historii kostelíka obklopeného ambity. Také nám na závěr zahrála na nedávno opravených varhanách.

Právě v tu neděli se konala první veřejná modlitba křížové cesty, nově zbudované z Trhových Svinů až k tomuto krásnému místu uprostřed luk na konci aleje. Ale to už jsme byli na zpáteční cestě, kdy nás provázel začínající déšť. Cestou jsme se ještě modlili rozjímavý růženec a navraceli jsme se do Pacova s vděčností za společně prožitou neděli.

P. Jaroslav Šmejkal

Žehnání je jedinečná šance v této době milosti

„Požehnané svátky,“ přejí si mnozí, často spíše z tradice. Co ale žehnání vlastně znamená? Na to zkouší odpovědět manželé Kateřina a Jan Ettlerovi z Nové Cerekve. Pro ně je totiž běžné, že když se jim někdo z přátel svěří s nějakou potíží, oni mu hned – spolu se syny – spontánně požehnají. Ani náš rozhovor nemohl začít jinak než požehnaním tomuto časopisu a jeho čtenářům.

Co si má laik pod slovem „žehnání“ představit?

Kateřina: Vnímám to tak, že žehnání znamená přát druhému dobro. Svolávám do jeho života to dobré, co pro něj Bůh má připraveno. Když se za někoho modlím a přeji mu dobro, věřím, že pronášená slova mají velkou moc do duchovního světa, který je skutečný.

Jan: V knize Přísloví (18,21) se píše: „V moci jazyka je život i smrt...“ Slovo má tedy velkou moc. Slyšeli už jsme několik příběhů, kdy třeba někdo byl na pokraji života a někdo nad ním vyhlásil život - a on se uzdravil.

Kdo všechno může žehnat? Dřív jsem si myslel, že jen kněz.

Kateřina: Věřím, že jsme k žehnání povoláni všichni. Ale je to proces, kdy je třeba se „naladit“ a změnit smýšlení. Neříkáme jen

planou útěchu: „To bude dobré“, ale prosíme Boha (byť i třeba zpočátku jen v duchu), aby zasáhl.

Jaké musí být „nastavení“ toho, kdo žehná?

Kateřina: Když např. vstupujeme do služby přímluvné modlitby (*speciální typ žehnání – pozn. red.*), prosíme Pána, aby očistil naše srdce, abychom nebyli zaměřeni na sebe, ale byli prostředníky Boží milosti.

Jan: Obecně ten, kdo žehná, je motivován láskou, soucitem a vztahem k druhému člověku.

Co vše lze žehnat? Osobu, zvíře, věc, místo?

Kateřina: Všechno. Třeba my žehnáme všem místnostem v našem novém domě. Aktuálně náš Samík nastoupí v září do školy, a tak už teď žehnáme jeho třídu, chodbám, kudy bude chodit, učitelům atd...

Jan: Asi nejtěžší je pak žehnat svým nepřátelům. To nás podle mě dělí od lidí tohoto světa – když žehnáme těm, kdo nám zlořečí.

Jak zabránit, aby se žehnání nebralo jako magie?

Jan: Naše slova modlitby vycházejí z našeho osobního vztahu k nebeskému Otci. Každé žehnání je jiné. Není „zaručená“ formulka, po které se uzdravíš nebo tě přestane bolet pravé rameno.

Jaká slova při žehnání volit?

Jan: Nejprve prosíme Ducha Svatého o inspiraci. Když mě nenapadají konkrétní slova, mohu začít tím, že přeji to, co dobrého zažívám já, nebo po čem sám toužím... Třeba v Želivě, kde jsme se naučili hodně o žehnání a přímluvné modlitbě, jsme byli formováni ke „kultuře úcty“. Například: „Josefe, vidím, že jsi požehnaný v tom, jak řádně vedeš rodinu. Moc se mi to líbí a chtěl bych tě poprosit, jestli by ses za mě pomodlil a požehnal mi, aby se mi také dařilo vychovávat děti.“ Tím tomu člověku říkáme, že je obdarován. A rosteme v žehnání do čehokoli: vztahů, zdraví, obdarování atd.

Musí se nastavit i ten, kdo žehnání přijímá? A může ho odmítnout?

Jan: Žehnat někomu do něčeho, co nechce, je jak sprchování hus. Nebo přeješ někomu, ať se mu uzdraví noha, a on nechce přijít o ZTP průkaz.

Kateřina: Musí být vědomý souhlas, svobodné rozhodnutí. Vždyť

v Bibli se Ježíš ptá: „Co chceš, abych pro tebe udělal? Chceš být uzdraven?“ Potřebuje souhlas, mnohdy nahlas vyjádřený, formulovaný.

Dá se říct, že i nevěřící „nevědomky“ žehnají, když přejí dobro?

Jan: Když někomu přeju dobro a myslím to upřímně, je to požehnání. Takže i ten, kdo nevěří v Boha, může dobro rozhojňovat.

Občas máme sklon říkat: „XY se daří dobře, asi je požehnaný. Ale mně se nedaří, tak požehnaný nejsem.“ Lze uvažovat v této rovnici?

Jan: Vídáme, že u někoho se neprojevuje požehnání z důvodu zátěže od předchozích generací. V jiných případech jako důsledek špatných rozhodnutí či dokonce odmítnutím Boha. A pak vídáme, že někdo prožívá těžkost za těžkostí bez nějaké přímé a nevysvětlitelné příčiny. Tyto případy jsou pro mě tajemstvím. Požehnání ale také určitě neznamená, že se mi vyhnou všechna trápení a překážky.

Jaké ovoce požehnání jste zažili nebo viděli?

Kateřina: Často zakoušíme pokoj. Avšak i když v danou chvíli nic neprožíváme, může toto požehnání „zrát“ a projevit se později. Jak se zpívá v písni *Můj Bůh, můj Pán*: „I když nevidím, přesto věřím a vyznávám...“ Požehnání a přímluvná modlitba je možnost, jak nechat vstoupit Boží světlo do něčího života. Je to velké bohatství církve, jedinečná šance a doba milosti pro nás.

Jan: Zažili jsme, že se někomu při modlitbě změnil výraz ve tváři, jindy bylo cítit, jak zlo ustupuje. Někdo říká, že cítí teplo v místě na těle, za které se modlíme. Koneckonců, jestli se ten člověk cítí lépe, jestli zakouší radost a vděčnost za to, že mu někdo věnoval chvíli času, nebo poprvé zažil, že nad ním někdo vyslovoval dobro – to vše může být plod žehnání.

Zesiluje se „účinek“ žehnání, když se k němu spojí víc lidí?

Jan: Písmo nám říká, že když se shodnou dva na zemi v prosbě o jakoukoli věc, nebeský Otec jim to učiní. (Matouš 18,19)

Dá se prokletí brát jako protichůdná síla, která přebíjí požehnání?

Kateřina: V Bibli je psáno, že prokletí jde „pouze“ do tří generací, ale

Ježíš se dotýká malomocného (ze seriálu The Chosen/Vyvolení)

žehnání jde do tisíce pokolení.

Jan: Pokud jsme na straně Vítěze, prokletí nemůže přebít požehnání. Není to tedy 1:1, že by se odčítala znaménka. Vojtěch Kodet říká: „Kdo žije s Bohem v jeho milosti, tak na něj prokletí nedopadne - ono nemá sílu a vrátí se k člověku, který ho vyřknul.“

Má požehnání trvalý účinek, nebo je třeba ho obnovovat?

Kateřina: Žehnání není nikdy dost (smích). Rozhodně můžeme žehnat opakovaně.

Jan: Někdy se věc jednorázově vyřeší, jindy se k ní člověk musí vrátit, musí stát ve víře v postoji, že Pán koná, a on prosí, aby dál konal. Průběh a výsledek je na Pánu.

Vzpomínáte na nějaké „silné“ konkrétní požehnání?

Kateřina: Hodně lidí nám žehnalo do našeho nového domu. Od začátku jsme ho stavěli s tím, že chceme, aby jeho základy byly v Bohu a na jeho Slově. Páli jsme si, aby dům byl místem setkávání, kde bude dobře všem. A účinky toho požehnání zakoušíme. Dům je pro nás místem spočinutí, odpočinku a radostných setkání.

Jan: Jedna paní se dostala do lidsky neřešitelné situace a tak jsme ji žehnali. A nakonec člověk, který vůbec nebyl členem rodiny, se za ní

při jednání s bankou zaručil a vzal na sebe několikamilionový dluh. Zkrátka bylo tam jasné jednání Pána. Slyšeli jsme i svědectví o tom, jak někomu dorostla noha, o uzdravení bolesti zad, vytouženém těhotenství, usmíření rodů, atd.

Kateřina: Mou čerstvou zkušeností ze setkání *Ženy ženám* je vzájemné požehnání mezi ženami. Organizátorky vyslaly účastnice vybavené exorcizovaným olejem, aby šly a žehnaly domovy, lidi, věci. Z jejich tváří byla patrná touha po svolávání Božího království na tento svět.

Máte nějaký recept na žehnání v rodině?

Kateřina: Každý den „vysílám“ děti do školky s požehnáním (křížkem na čelo). Večer se pak s Honzou modlíme nad dětmi žehnací modlitbu. Prohlašujeme nad nimi slova Žalmu 91 („Kdo bydlíš v úkrytu Nejvyššího...“). Krásné chvíle žehnání prožíváme každou sobotu večer, kdy si u slavnostní večeře inspirované židovskou šabatovou hostinou vzájemně všichni žehnáme olejem.

Jan: Po náročném dni mohou být prostá slova „Mám tě rád“ tím nejhezčím požehnáním.

Jan Mazanec

Foto: Klaudie Šimečková/
Člověk a víra

Hodně "trendy" je žehnání aut, tím nepohrdnou ani nevěřící.

Otcovské požehnání

Mám tě rád, moje dítě. Jsi výjimečný/á. Jsi mým darem od Boha.

Děkuji Bohu, že mi dovolil, abych ti byl otcem. Mám tě rád a jsem na tebe hrdý.

Prosím tě, abys mi odpustil/a věci, které jsem řekl, a udělal a které ti ublížily. I za věci, které jsem neudělal, a za slova, která jsem nikdy neřekl a která jsi chtěl/a slyšet.

Lámu a odstraňuji každou kletbu, která tě pronásleduje kvůli mým hříchům, hříchům tvé matky a hříchům tvých předků. Chválím Boha, že se Ježíš stal kletbou na kříži, abychom se my mohli osvobodit od každé kletby a obdržet požehnání.

Žehnám ti, abys byl/a uzdraven/a ze všech zranění srdce - zranění způsobeného odmítnutím, zanedbáním a špatným zacházením, které jsi utrpěl/a. Ve jménu Ježíše ruším moc všech krutých a nespravedlivých slov, která proti tobě byla vyslovena.

Žehnám ti překypujícím pokojem, pokojem který může poskytnout jen Kníže Pokoje. Žehnám ti, abys měl/a plodný život: dobré ovoce, hojné ovoce a ovoce které přetrvává.

Žehnám ti úspěchem. Jsi hlava a ne pata, jsi nad a ne pod. Žehnám darům, které ti Bůh dal. Žehnám ti moudrostí, abys činil/a dobrá rozhodnutí a rozvíjel/a svůj plný potenciál v Kristu. Žehnám ti překypující hojností, díky které můžeš být požehnáním pro ostatní.

Žehnám ti, abys měl/a duchovní vliv, protože jsi světlo světa a sůl země. Žehnám ti, abys měl/a hluboké duchovní porozumění a důvěrně chodil/a s tvým Pánem. Nezakopneš ani nezaváháš, protože Slovo Boží bude lampou tvým nohám a světlem tvé cestě. Žehnám ti, abys viděl/a ženy a muže, jako je viděl a vidí Ježíš. Žehnám ti, abys viděl/a, vydoloval/a a oslavoval/a zlato v lidech, ne v hlině.

Žehnám ti, abys nechal/a působit Boha na pracovišti - nejen svědčil/a nebo byl/a dobrým příkladem, ale také oslavoval/a Boha znamenitostí a tvořivostí své práce.

Žehnám ti, abys měl/a dobré přátele. Máš náklonnost u Boha i u lidí. Žehnám ti hojnou a překypující láskou, se kterou budeš hlásat Boží milost druhým. Budeš hlásat Boží utěšující milost ostatním.

Jsi požehnané, mé dítě! Jsi požehnan/a všemi duchovními požehnáními v Kristu Ježíši. Amen!

Zdrojem požehnání je jedině Bůh a nikdo jiný

Celá Bible mluví o důležitosti požehnání pro náš život. Zdrojem požehnání je jedině Bůh a nikdo jiný. Požehnání působí duchovní plodnost, naši proměnu zevnitř, to, že náš život má smysl, že je za ním něco vidět a že je v něm přítomno ovoce Ducha svatého.

Požehnání je slovem i darem zároveň, protože Bůh když něco krásného vůči nám řekne, tak se to v tu chvíli pro nás také děje. Problém je ale v tom, aby člověk Bohu a Jeho slovu naslouchal a aby to Slovo poslouchal, protože jen to vede k požehnání.

Ve velké míře závisí na nás, jestli je náš život ovlivněn požehnáním nebo kletbou. Pokud žijeme křesťanství už léta, snadno se nám může stát, že jsme si tak nějak zvykli na určitou polovičatost křesťanského života. Ale jedině když Kristu patřím cele, On se o mě postará.

Prvním zdrojem požehnání pro můj život je totiž právě to, že budu chtít milovat Boha celým srdcem a poslouchat, co říká. Prokletí naopak spočívá v tom, že Boha odsunu na vedlejší kolej v neochotě k podřízenosti Jemu a Jeho slovu a raději se uzavřu ve své marné snaze např. o život v nezávislosti na Bohu či ve svém zákonictví, kdy chci raději sám sebe spasit a zachránit skrze dodržování pravidel jakéhosi vlastního "náboženského" života.

Náš život je duchovní boj. To nejhorší není, že zápasíme se zlem, vždyť máme moc Boží a Kristus nad Zlým zvítězil svým křížem. To nejhorší je, že mnozí z nás s tím zlem uzavřeli příměří, že jim stačí žít jen tak napůl. Bůh střeží naše srdce, protože ví, že pokud budeme milovat něco nebo někoho víc než Jeho samotného, vždycky to ublíží především nám. Pán s našimi hříchy počítá, vždyť za ně zemřel, ale chce, abychom nikomu a ničemu nedali přednost před Ním - protože On nedal nikomu a ničemu přednost před námi.

Jedním z důležitých faktorů ovlivňujících přítomnost požehnání či naopak kletby v životě je princip authority. Tento princip byl do našeho života dán Bohem právě pro předávání života, lásky a požehnání.

Absolutní autoritu má pouze Bůh a předal ji do rukou Ježíši. Je to moc lásky, která byla Kristu vrácena poté, co svou smrtí za nás a svým zmrtvýchvstáním vytrhl jednou provždy nás i celý svět z moci ďábla.

Boží autorita, jak nám ji zjevuje Písmo, je tedy autoritou lásky, služby a požehnání. A Pán právě tuto autoritu dále deleguje na nás. To, že je někdo pověřen autoritou, ale neznamená, že je více než ostatní a že vše rozhoduje. Naopak v Božím řádu ten, kdo stojí v autoritě, v ní stojí pro dobro těch druhých, ať už je to kněz ve farnosti nebo otec v rodině. Sám Ježíš při poslední večeři záměrně a dobrovolně dělal práci otroka - umýval učedníkům nohy.

Čím výše je člověk v autoritě postaven, tím větší zodpovědnost má vůči těm, kteří mu byli svěřeni. Když je řád v autoritě narušen a ten, kdo má druhým sloužit, působí útlak a zneužívá svého postavení pro své zájmy či dokonce zlořečí a proklíná, dojde k chaosu. Ti, kdo mají být autoritou chráněni, chráněni nejsou, a stávají se tak snadným terčem působení Božího nepřítelů.

Cesta ven z těchto našich narušených vztahů však existuje skrze Ježíše Krista a jeho oběť na kříži. Jsme děti Boha, který je milosrdný a všemohoucí Otec, jsme určeni pro věčnou radost a věčnou lásku, máme nekonečnou budoucnost. Jen je třeba chtít naučit se žít v blízkosti našeho Boha, prosit o Ducha svatého, aby nám dával sílu milovat, odpouštět a žehnat.

P. Vojtěch Kodet (z www.vojtechkodet.cz)

Tři MINI jarmarky za námi: děkujeme, že jste s námi!

S radostí a vděčností se ohlížíme za třemi úspěšnými MINI jarmarky, které se v posledních třech měsících uskutečnily v Pelhřimově. Naš charitní stánek se díky vám stal místem mnoha milých set-

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat!

 **Charita
Pelhřimov**

kání, přátelských rozhovorů a srdečné podpory. Každý váš dobrovolný příspěvek nám pomáhá zkvalitňovat a rozvíjet charitní služby.

Velké poděkování patří také těm, kteří jste nám pomáhali s přípravou – ať už jste pekli dobroty, tvořili výrobky, nebo přiložili ruku k dílu jiným způsobem. Bez vaší ochoty a tvořivosti by jarmarky nebyly tak pestré a vřelé.

Nově byl součástí těchto jarmarků také charitní obchůdek Dobromysl z Kamenice nad Lipou. Jsme rádi, že máme možnost šířit jeho bohužel poselství i v Pelhřimově a nabídnout jeho krásné a smyslné výrobky.

Milí dárci a dobrovolníci, děkujeme, že Vás máme! Vaše podpora má skutečný smysl a hodnotu. Už teď se těšíme na další společné setkání – první Podzimní MINI jarmark proběhne na pelhřimovském Masarykově náměstí 11. října.

(tb)

Žáci ZUŠ Počátky tvořili srdcem pro žirovnické seniory

Přibližně 50 originálních přáníček vytvořili žáci výtvarného oboru Základní umělecké školy v Počátkách. Tato krásná ručně vyráběná přání nyní rozdávají radost klientům Charitní pečovatelské služby v Žirovnici, kteří slaví svá významná životní jubilea.

„Chci vyjádřit vděčnost šikovným žákům výtvarného oboru ZUŠ a paní učitelce Monice Trkolové za krásná přání. Vaše tvořivost, čas a ochota zapojit se do radosti druhých je pro nás velmi vzácná,“ říká Markéta Přibyllová, sociální pracovnice žirovnického pracoviště. (tb)

Tříkrálová sbírka pomáhá postiženým chlapcům

Všem dárcům, kteří přispěli do Tříkrálové sbírky, patří veliké poděkování. Opět jste předčili naše očekávání. Za odměnu se podělíme o jeden z příběhů pomoci, které už letos tři králové stačili napsat. Na přelomu roku se na nás obrátila rodina s dvěma postiženými dětmi. Chybělo jim třicet tisíc korun na důležitou pomůcku, kterou pojišťovna hradí jen částečně.

„Vertikalizační stojan kluci potřebují ke zpevnění svalů na nohou a nácviku chůze a stoje. Už je ve výrobě a snad se ho brzy dočkáme. Máme s pomůckami a asistencí pro kluky velké výdaje, takže jsme za příspěvek z Tříkrálové sbírky moc vděční,“ děkuje tatínek.

Prostředky ze sbírky nedávno zaplatily i ledničku, kterou jsme pořídili pro Charitní záchrannou síť. Byla to nezbytná podmínka spolupráce s potravinovou bankou, která nám nově pro klienty v hmotné nouzi dováží čerstvé potraviny s končící dobou spotřeby.

Dominika Dufková

Kamenické pracoviště má nový sociální automobil

Charitní pracoviště v Kamenici nad Lipou má nový důvod k radosti. Díky podpoře štědrých sponzorů se rozšířil tamější vozový park o nový sociální vůz, který bude sloužit zejména pečovatelské službě při návštěvách klientů v jejich domácnostech.

Ve středu 21. května proběhla na dvoře kamenické fary slavnostní událost – charitnímu pracovišti v Kamenici nad Lipou byly oficiálně předány klíčky od nového vozu Dacia Jogger. Vedle zaměstnanců se setkání zúčastnili také místní podnikatelé a sponzoři, kteří se rozhodli podpořit Charitu v jejím dalším rozvoji a zajištění dostupné péče v celém regionu – od Křeče až po Rodinov.

Nový vůz bude každodenně využíván k cestám pečovatelek do domácností klientů, kde poskytují sociální a zdravotní podporu. Díky modernímu vozu bude práce terénních pracovníků pohodlnější, efektivnější a především bezpečnější.

Při této příležitosti požehnal nový automobil kamenický farář P. Václav Šika, čímž podtrhl význam celé události nejen z praktického, ale i duchovního hlediska. Během přímlov zazněla prosba: „Pane, doved' nás vždycky k cíli,“ k níž lze dodat: „...a veď vždy charitní zaměstnance tam, kde je lidé nejvíce potřebují.“

Velké poděkování patří všem dárcům – místním i vzdálenějším – kteří se zapojili do jedinečného sociálního projektu Sociální automobil, realizovaného reklamní agenturou Kompakt. Právě díky jejich štědrosti se podařilo automobil pořídit. Za navázanou spolupráci jsme velmi vděční, protože na další čtyři roky, kdy smlouva o zapůjčení automobilu trvá, přináší konkrétní pomoc.

Nový vůz Dacia Jogger rozhodně v ulicích Kamenice nad Lipou nepřehlédnete, kapota je totiž polepena logy všech sponzorských firem. Tato loga jsou symbolem toho, že když se spojí dobrá vůle a společná myšlenka, lze dokázat velké věci a viditelně propojit péči, solidaritu a komunitní podporu.

Tomáš Březina

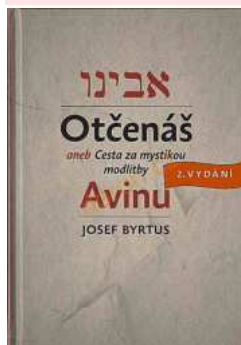

LÁSKOU KE SVATOSTI
JAN RUCK
KNIHA O SVATÉ ZDISLAVĚ

Autogramiáda této nové knihy otevřela letošní poutní sezónu - kde jinde než v Jablonném v Podještědí. Zajímavé je, že ji sepsal místní lokální historik. Čtenáře seznámí s rodinou sv. Zdislavy, s rodinou jejího manžela, i s tehdejší dobou. Nechybí dějiny Jablonného a osudy Zdislaviných potomků. Pečlivě je zmapován i její posmrtný život - tedy vývoj úcty k ní a množství zázraků.

Karmelitán a terapeut Petr Glogar byl řadu let převorem u Jezulátka, nyní je ředitelem Fortny a je aktivní i v mužské spiritualitě. V této knize se věnuje tématům úzkosti, nejistoty, zraněného či nepravého já, samoty, ale i doprovázení, autoritě - tedy všemu, s čím se setkává v praxi. Východisko vidí v odvaze měnit se, dívat se na sebe pravdivě, učit se vnímat svoje tělo, probouzet v sobě naději.

Pedagog, teolog a znalec židovství Josef Byrtus zde předkládá vyprávění Evropana - otce čtyř dětí - který zasvěcuje svého nejmladšího syna do symbolů hebrejské abecedy, učí ho číst i přemýšlet. Pak už nezbývá než se v roli poutníka vydat na Blízký východ a vedle biblických míst navštívit i poušť a při cestě za poznáním zažít mystický zážitek. Za tip děkujeme Jiřímu Smrčkovi.

V jedné z recenzí bylo této knize vyčteno, že je příliš spirituální, ba dokonce téměř křesťanská. A proto ji sem také dáváme. Autorka "vyzpovídala" i některé věřící ženy o tom, jak se cítí po padesátce, v knize též hovoří farářka a kromě různých změn od proměny vzhledu přes opouštění dětí až po náhled na své zdraví zde najdeme také úvahu o tom, jak se mění víra.

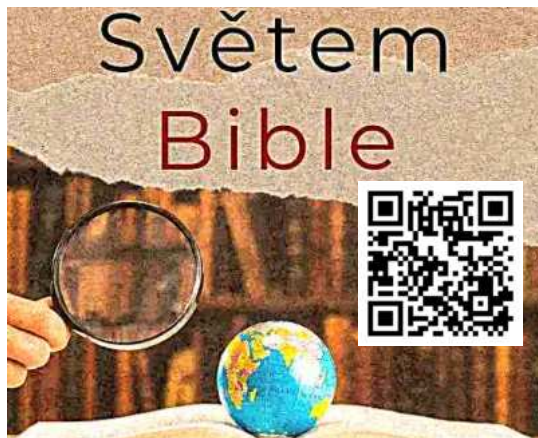

Podcasty se množí jako houby po dešti a nevyhnou se ani zasvěceným osobám. Moderátorkou podcastu Na okraji je františkánka Edita "Vendy" Vahalíková. V této epizodě si pozvala k mikrofonu kněze naší diecéze P. Josefa Prokeše a tématem hovoru je evangelizace. Jaké má formy? Může se jí ujmout i ten, kdo se na ni necítí?

I v podcastu Můj rozhlas se dají najít duchovní věci. Trvalý jáhen naší diecéze Josef Hes napsal knížku Buen camino - Nejen o cestě do Compostely. Babička se zraní a nemůže letět na pouť do Compostely, letenku tedy využije syn a vnuk. Český rozhlas knihu zdramatizoval, aniž by děj ztratil své napětí. Využil i moderních prostředků, třeba záznam chatu puberťáků na sociálních sítích.

Světlem Bible je cyklus rozhlasových biblických výkladů, které se objevily v USA v roce 1967. Okomentoval je pastor John Vernon McGee. Nyní vycházejí den po dni v češtině. Tento díl na pozadí Prvního listu Timoteovi rozebírá mj. aktuální téma veřejné modlitby i postavení mužů a žen v církvi. Autor prokazuje široký rozhled po různých oborech.

Tip na pouť: Turzovka – žilinská diecéze

V čase prázdnin opět přinášíme tip na pouť za našimi hranicemi, tentokrát se podíváme k našim východním sousedům. Nedaleko českých hranic leží město Turzovka, nad nímž se tyčí vrchol hory Živčáková.

Právě na této hoře, u obrazu Panny Marie, se v létě 1958

odehrála série sedmi mariánských zjevení hajnému Matúšovi Lašutovi. I když církev pravost zjevení nepotvrdila, roku 2008 bylo místo žilinským biskupem oficiálně uznáno jako mariánské poutní místo.

Cesta k jeho vzniku byla velmi trnitá. Matúš Lašut byl v průběhu pěti let několikrát zatčen Státní bezpečností, trýzněn a označen za blázna – přesto neustoupil. Poutě byly zakazovány, poutníci fyzicky napadáni a projevy zbožnosti potlačovány pálením obrazů a soch.

Až po roce 1989 mohla na hoře Živčáková vzniknout kaple Panny Marie Královny pokoje. V roce 2015 byl slavnostně posvěcen kostel Panny Marie Matky církve. Součástí poutního areálu jsou také zázračné prameny. První vykopal v prosinci 1958 Juraj Kavalek poté, co ho o to ve snech opakovaně žádala Panna Maria. (tb)

Soutěž: poznejte fotku z našeho vikariátu

Minulý úkol, štít domu v Solní ulici v Pelhřimově (viz foto vlevo) uhodli Tomáš Drbal, Lenka Březinová, Marie Blažková, Veronika Tománková Dryjová, Martina Nýdrlová a Marcela Peroutková.

Tipy na vpravo posílejte **do 15. 8.** na mazanec@centrum.cz či na WhatsApp (775 269 206). Výherce obdrží jako dárek knihu od Matice křemešnické, které tímto patří poděkování.